

SOSIALURIN

Prentsmiðjan & Høysbræyt
tlf. 1820

Blasfórn:
Villi Sørensen
tlf. 5479 — Klakksvík
Jákup Lindenskov
tlf. 2209 — Tórshavn

Loysingarromantikkur

TAÐ sær mangan út, sum ijt er at fáa menn at fata, at samfelag okkara má byggjast við tí fyrri eyga, at best møgulig líkindi verða hjá hvørjum íbúgva at liva í landinum. Og fyrri at so kann vera, má fyrst verða hugsað um, hvat mest og best gagnar heildini — fólkinum.

HENDA hugsan kann ikki bert byggjast á háfloygdar talur, sum ikki kunnu umsetast í gerning. Eingin politikkur kann fáa gagnliga ávirkan, sum ikki byggir á hetta stöð — fyrst heildina og fremst heildina.

VIT hava nú havt høvi at siggja menn sita í landsstýrinum, sum fyrst og fremst hava hugsa um sínar egnu lónir, tryggja seg væl lónarliga — og síðan havt tað fremst á skránni, at fortelja fólki, at Føroyar ikki kunnu bestanda, um ikki verður fult og heilt kvett við Danmark — øll bond, sum hugsast at hava nakað samband við Danmark, megu kvettast.

VIT vita eisini, at summir av teimum, sum soleiðis hava talað og fyrigyklað fólki hetta, seinni hava vist, at teirra tala bert hevði eitt endamál — at sleppa frammat at stýra. Tí, tá røður varð tikið í hond — var einki í tí, sum talað varð — eingin loysing, eingin kvetting.

TVORTURIMÓTI

ØLL tann talan verður tess meira tileinkisgjord, tá vit nú próv fast vita, at tað var beint tað óvutta. Teir vistu betri, enn tað, teir talaðu — talaðu móti betri vitandi.

DOMIÐ um 60 miljónagrunnin er eitt — og eitt so talandi dómi. Tað hevði verið púra skeivt, um vit ikki uppافتur og uppافتur peikaðu á hetta dómi, tí júst talanina um 60 miljónagrunnin royndu núverandi stjórnarflokkar at gera til einkis, meðan teir søtu í andstöðu.

TÁ TEIR so koma niður á jørdina — so megu teir aftur og aftur ásanna, at tað, sum vit ferð eftir ferð hava roynt at sagt fólki, tað má livast í einum samfelag, áðrenn talan verður um nakað annað. Og tað má livast sum í einum siviliseraðum samfelag. Onnur tala er rong, øll sum hon er.

HVØR trýr tí, at harrarnir í Tinganesi vilja ganga undir tær treytir at liva av tí, sum einas okkara klettur kunnu geva av sær — teir sum settu sínar lónir, so brátt teir komu í landsstýrið, eftir perudonskum mynstri?

HVØR vil trúgva teirra talu um at vera føroyingur í Føroyum, tá eisini teir megu ganga ta tungu gongdina at skerja sínar egnu lónir og avtaka ferð flestu, ja helst allar okkara neyðugu og góðu sosialu lóggávur og fyriskipanir o. s. fr.?

TAÐ ber væl til at vera romantikkari — men at romantikkur in í dag veruliga er komin so langt, at hann er í hásetinum í Tinganesi det er ikki tekin um framburð fyrri føroyingin í Føroyum.

Saltfiskaprísir

Príasetingarnevndin á saltfiski hevur á fundi 8. okt. í ár samtykt at broyta galdandi landingarpris í Føroyum á Saltfiski soleiðis:

Toskur 12—16" nr. 1 £ 70-0-0 fyrri tonsið

Toskur 12—16" nr. 2 £ 60-0-0 fyrri tonsið

Prisurin er galdandi frá og við 8. oktober 1966.

NEVNDIN

FÆRØSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆRØSKI PRODUKT

FINT PRODUKT

GEORG NOLSØE

Mattalág · Telefon 3357

Trikotasjuvørur í heilsølu

Løgin meiriluta
sóknarstýrisatburður

(Framhald)

Eg siggi, at 14. September hevur viðtalu við sóknarstýrisformannin Hemming Jespersen av Tvøroyri, og er tað tí ymist, sum eg verði noyddur at triva í av tí, sum Hemmingur sigur, tí, tá ið maður gevur seg av við at greiða blaði frá tilbúðum, sum eru farnir fram á pláss ella í sóknarstýri, so eigur ein at vera sannleikanum hollur og ikki bera rong tíðindi.

Tú veitst væl, Hemmingur, at, tá ið bedingsmálið kom fyrri í sóknarstýrinum, tá var tað ein insolvent fyrtikar: nakrir bygningar, sum stóðu um at detta niður, ein sleipistóð, sum, tá ið hon tók skip upp, altið mátti hava annað skip til reiðar yviri á fjørði til at draga tað av aftur. Tú veitst eisini, Hemmingur, at tá sátu javnaðarmenn við meiriluta, og við Ova Djurhuus sum formannin, viðtøku javnaðarmenn, at sóknarstýrið skuldi garantera fyrri 10.000 kr. í Føroya Banka, so at Poul Kjartan Berentsen verkfrøðingur kundi fara í holt við skitsuprojekt viðvíkjandi nýggjari sleipistóð. Hvorki tú ella ánararnir av sleipistóðini gjordu nakað fyrri at fáa gongd á málið. Tað vóru eisini javnaðarmenn, ið á sóknarstýrisfundi settu fram uppskot um, at Ove Djurhuus og Hemmingur Jespersen, eftir at sóknarstýrið hevði viðtikið at seta 165.000 kr. í sleipistóðina, skuldu fara til Tórshavn, fyrri at tí samráð við lótingsmenn inar Peter Mohr Dam og Albert Jacobsen kundu fáa tingið at ganga við til at seta somu peningagögd í sleipistóðina. Og tað var eisini Peter Mohr Dam, ið fekk málið gjøgnumført bæði her í Føroyum og í Danmark. Alt hetta veitst tú Hemmingur. Men eg, sum veit og havi høvt royndir av, hvussu lætt tú kanst fara um sannleikan, undrist ikki á tað, ið stendur í 14. September. Tú, tú nevnið danska handilsmálaráðharran, og tú byggir í dag fyrri danskan pening. Lán, ið veitst eru úr danska Egnudviklingsgrunninum, so hevur tú ikki mett danska ríkisins hægstu myndugleikar nógv, tá ið tú á sinni sum óður maður kom inn í fundarholl sóknarstýrisins í nýggja bankahollinum og reiv myndirnar av hansara hátign Kristiani kongi 10. og hennara hátign Alexandrinu drottning niður av bróstinum, har sóknarstýrisskrivarin hevði latið tær heingja upp, eftir at tær høvdu verið til istandsetingar hjá snikkara. Harra Hemmingur Jespersen sóknarstýrisformaður! — ikki vóru tað vøkur orð, ið tú nýtti um teirra hátignir undir hesari tinni ógerð, orð sum vóru so andstyggilg at tey skulu ikki verða nevnd í hesum umfari.

Á sóknarstýrisfundi hin 17. í 1. 1966 svarar táverandi sóknarstýrisformaður, Einar Larsen, upp á spurning frá Reinhold Silá, um fólkatalsið sigur satt, tá ið sagt er, at sóknarstýrisslimur av sínum eitingum hevur tikið myndirnar av kongi og drottning niður av vegginum í fundarhollini.

Viðvíkjandi fyrispurninginum greiði formaðurin frá, at hann var kunnigur við, at sóknarstýrisslimur hevði tikið myndirnar niður, og varð Hemmingur spurður, um hann hevði gjørt hetta, og svaraði hann jattandi. Formaðurin, Einar Larsen, svaraði, at hann helt hetta vera óhoviskt, og at hann átti at hava tosað við formannin fyrst. Eisini upplýsti formaðurin, at myndirnar vóru hongdar upp uttan hansara vitandi, og helt hann ikki hetta vera beint, tá talan var um, at formaðurin og skrivarin í felag skuldu tosa um plasering. Síðani havi eg spurt skrivarin, um nakað slíkt var avtalað, og veit hann einki um tað.

Til atkvøðugreiðslu vóru:

1) uppskot frá Reinhold Silá um, at myndirnar verða hongdar upp aftur á vegg, har tær hingu, áðrenn tær vóru niðurtiknar í sóknarstýrihollini í hinum leigaða holi í Føroya Banka, og

2) uppskot frá Hemming Jespersen, at myndirnar verða hongdar upp í skrivstovuni, har Poul Øster heldur til.

Fyrri uppskoti Reinhold Silá greiddu 3 atkvøð. 4 vóru imóti.

Fyrri uppskoti Hemming Jespersen greiddu 4 atkvøð nevniðiga teir 4 borgarlugu: sambandsmaðurin Niels Mortensen, tjóðveldismaðurin Niels Pauli Lave og tjóðveldismaðurin Hemming Jespersen og so hin til seinasta val uttanflokka socialdemokraturn Einar Larsen.

So hatskur var sambandsmaðurin, sum situr í sóknarstýrinum á Tvøroyri, upp á javnaðarmenn, at hann heldur vildi greiða atkvøð fyrri, at myndirnar av teirra hátignum kongi og drottning skuldu fara út úr fundarhollini, enn at hann vildi greiða atkvøð saman við javnaðarmennum.

Annars er upplýst fyrri mæð av fyrrverandi sóknarstýrisformanni harra Ove Djurhuus, at hann í viðtalu við fyrrverandi lógmann, Kristian Djurhuus, skal hava fingið at vita, at myndirnar í 1921 komu sum gáva til Føðbiar sóknar kommunu. At myndirnar hava hingið í skrivstovuni, har skrivarin Poul Øster held til í gomlu sóknarstýrisskrivstovuni, kom helst av tí, at Føroya rættur helt til í sóknarstýrisins fundarholl, og var hollin skikkað so, at skilaveggur var at taka niður, og tá ið rætturin var settur, hingu myndirnar av landsins hægsta myndugleika oman fyrri rættin.

Hvar ið myndirnar eru nú, hvør veit tað. Hetta skal vera min síðsta grein í hesari greinarøð fyribils. Tú at sóknarstýrisnæstformaðurin í langa tíð hevur stongt gerðabók sóknarstýrisins burtur og gingið við lykkinum í lummanum, so at Reinhold Silá ikki skuldi fáa hana at siggja, so havi eg tó kunnað skrivað og kundi gjørt tað í longri tíð enn, um eg vildi.

Eg byrjaði við, at sóknarstýrisnæstformaður Einar Larsen segði seg vera javnaðarmann, og skal eg enda hesa mína greinarøð við brævi frá sama harra Larsen til formannin fyrri Føroya Javnaðarflokki, P. M. Dam:

Tvøroyri, 5.1.1962.

Eg havi í dag móttikið tygara bræv, dagfest 3. í hesum, sóknarstýrisvalinum viðvíkjandi. Vit takka fyrri nýggjársheilsuna og senda tykkum kvøður og gott ynski um komandi ár. Takki fyrri tygara tilbøttum um at ganga saman í valbólk við listan, tygum umboða. Eg vil her nýta høvi til at siga tygum mína stóðu hesum viðvíkjandi. Eg fari ikki í valbólk við nakran av list-

unum B ella C í sóknarstýrinum. Orsøkin til, at menn hava heitt á meg og stillað meg á lista til sóknarstýrisvalið, var beinleiðis tann, at teir hildu tað vera ó eintáttað við tveimum listum, ella tveimum valbólkum í sóknarstýrinum, ta annar listin altið vildi sita við meiriluta og hin við minniluta. Eg havi sjálvur somu hugsan. Hettar, ið var eitt av grundarlagnum til valið, forðar ikki fyrri, men heldur áleggur mæð at atkvøða fyrri tí uppskoti ella teimum málum, ið eg haldi vera sóknini til gagns, uttan mun til hvør flokkur, hvør bólkur ella hvør sóknarstýrisslimur er fyrisprákari fyrri tí. Koma mál fyrri frá tykkara lista, sum eg haldi vera sóknini til gagns, vil eg sjálvandi atkvøða fyrri hesum. Eg kann so statti ikki jatta tygum meiri samarbeiði í hesum føri og vóni, at vit fáa eina sóknarstýrissetu við teimum best møguligum úrslitum.

Vinarligt heilsan.

Einar Larsen (sign.).

Her endar heilsan frá harra Einari Larsen til formannin fyrri Føroya javnaðarflokki. Nú kunnu íbúgvar í Føðbiar sókn meta um mína skiving, og um nakar størri óroysingur hevur funnist enn oman fyrri nevndi brævskrivari.

I svari til 14. September nr. 69 undir Ola Andnegl, ringt úr Havn: »Er tað 62 á Tvøroyri? Ja, hetta er 89.« er at siga, at hetta er telefonnummarið, ið barnauppalarn Tórður Jóansson á náttartíð í Havn ringdi til fyrri at gerast limur í Føðbiar sóknar javnaðarfelag, og tá ið hann bert fekk fatur í eini kvinnu, og hann visti, at annar stjórnarlimur hevði nr. 98, so ringdi hann eisini til henda lim fyrri at gerast felagslimur. Men har hitti hann eisini bert konuna, tí maðurin var ikki við hús. Spurður, eftir at vera komin suður, um hann hevði broytt hugsan, segði hann seg at fara og steðga nakað enn.

Hesin sami Tórður Jóansson, ið bað um at gerast limur í Føðbiar sóknar javnaðarfelag, er nú valvæni tjóðveldisins. Hvat halda veljarar um slíkar kandidatar?

Sóknarstýrisslimur og formaður Føðbiar sóknar javnaðarfelags.

Reinhold Silá.

(Framhald frá 1. síðu)

vørna, hvar ið verðini, hon so var at fáa.

3. at Buhl bjóðaði honum og føroyingum alla ta hjálp, ið var neyðug at stríðast móti donskum keypmannum, ið vildu spekulera seg ríkar uppá føroyingar,

4. at Buhl ráddi føroyingum at taka seg saman í keypsfelag fyrri at keypa bilagastu vørna, har ið verðini, hon var at fáa. Hvørt orð, ið vit skrivaðu, var satt — sjálvandi.

Men sannleiksorðini gagnaðust ikki tí góða manninum Knút Wang. Hann roynir í einum Dagblaði at sláa okkum til jarðar við at trútta óáskannind í eyguni, at Buhl als ikki hevur verið meiri enn eina ferð í Føroyum.

So ússaligt! Buhl var í Føroyum: í oktober ella november 1946 og 15. til 29. juni 1948.